

kabai lóránt

...utolér és találkozom az étellemmel, melyben magam sem lelem, nemhogy a helyem — mint aki hirtelen kiradírozódott sokak térképéről. vagy eleve: ott sem volt. egy harang épphogy kondul, ez nem csupán poszt-prešporek depresszió, nem remeg bele semmi, *már csak néz beszédem.* markáns égerszag üldöz, tehetetlenségem pontos kísérője. semmi evickelés, se kapálózás, csupán pillanatról pillanatra sodródunk, a „jövő” mindössze a múlt húgyfoltos árnyéka a jelenen. lehetetlen *visszamen*ni. „otthon”, budapest: itt vagyok bűnös. azért, amit mondok. és azért, amit nem.

az amatőrség elvétése, jutott eszembe pontosan két hónappal pozsonyból távozásom után, amikor egynapos retúrjegyet váltottam – ugyanoda. türelmünkkel megtiszteljük az időt, hallgatással a csendet; mégis jóval korábban ébredtem, mint terveztem, egy korábbi vonatról láttam a jelenést: szakadozott felhők peremén ragyogó napfényávok. (*pontosabban!*) megérkezéskor újra *ugyanaz* a kép: szép konstellációban vár, templom, pilon, ufó. *itthon vagyok.* innen olyanak tűnik föl minden, mint amiben érdemes élni. vagy kicsit meg lehet feledkezni arról, hogy nem érdemes. a *hl. st.* előtt egy németjuhász szegődött mellém (nem, ez máskor, máshol volt). (*egy kutyához csatlakoztam. mondja, ez máshol, máskor.*) a *bernárdba* indultam, zárva volt még, majd ahogy kinyitott, nem tudtak visszadni 50-ből. a *Michalská bránánál* vettem egy sört, a *most snp* csak jobb felől volt járható, átsétáltam rajta újra (*végigment, fotózott nyugatra nézve, dévényre gondolva*). a hídfő mellett leültem, elfogyasztottam a szendvicsem, felhívtam anyámat. arra gondoltam, szeretnék egyszer úgy felegyenesedni, mint aki *bruce banner*ként térdel, de aki feláll, az már *hulk*. láttam egy uszályt, gatyás férfit a taton, amint épp kiemeli a kész miccset a sütőlapról. a *starý moston* gyalogoltam vissza (*téblábolt a színház előtt*), majd megkerestem a szobrot, melyet *akkor* nem (*sikerült*). ennyi búghatna galambot se láttam még. a *100 piv* csak később nyit, a *krčma na zelenej*ben ettem hibátlan sztracskát (*pontosabban!* *bryndzové haluškyt*). a *meetnicában* nem ismerős, de ugyanoly kedves pultoslányok. *lucky bastard.* (yes, i am.) az *urban pub* még zárva volt, holott *látásra* töltötték nekem előre a vodkát. már az állomás felé tartva a németjuhász lecsatlakozott ugyanott, mint aki csupán passzióból kutyagolta végig velem a napot (*mondom, ez máskor volt*). még a szerelmemmel beszéltem telefonon, a vonat szinte pontosan érkezett. bármikor visszamehetek — ez szüneteltet *bizonyos* kételyeket.